

МИНИСТЕРСКИ СЪВЕТ
КОМИТЕТ
ПО ГЕОЛОГИЯ И МИНЕРАЛНИТЕ РЕСУРСИ

№ 92-00-498 / 11.12.1995

София, 1000, бул. "Княгиня Мария Луиза" 22
тел. 8-38-51; факс 83-35-68, 83-39-76; телекс 22502

ДО КОНСТИТУЦИОННИЯ СЪД
НА Р.БЪЛГАРИЯ
г-н Асен Манов- Председател

г-н А. Манов
11.12.95

СТАНОВИЩЕ

На Комитета по геология и минералните ресурси
по к.д.26 и к.д.28/1995

Уважаеми Господа Конституционни съдии,

Комитетът по геология и минералните ресурси би искал да спре Вашето внимание на подземните природни богатства като обект на изключителна държавна собственост, определени в чл.18, ал.1 от Конституцията. В тази връзка права върху тях се предоставят с концесии по чл.4 от Закона за концесии.

Законът за концесиите, обаче не е в състояние да обхване специфичните особености на подземните природни богатства, което рискува да доведе до колизии и най-вече неприложимост на Закона за концесиите при регулиране на правоотношения , възникнали относно предоставяне на права за подземни природни богатства. В тази връзка нашите по-конкретни опасения за сериозни противоречия са следните :

1.Предоставянето на права върху подземни природни богатства обективно обхваща два етапа: - проучване и добив. В етапа на проучване е все още неизвестно дали ще бъдат открити подземни природни богатства, което значи че обектът на изключителна държавна собственост предстои да бъде идентифициран в последствие.Така, по наше мнение, една концесия за

проучване на подземни природни богатства не следва да се регулира от Закона за концесиите.

2. От друга страна, в случай че в етапа на проучване се направи откритие на подземни природни богатства, за което са вложени крупни инвестиции, кандидатът за концесия за добив на тези вече открити от самия него подземни природни богатства, ще следва да премине отново през тежката и продължителна процедура, за да му се предоставят права от Министерският съвет след получаване на съгласие от Народното събрание. В резултат на което откривателят на находището може да не бъде класиран след проведения търг или конкурс според Закона за концесиите.

3. Процедурата по чл.6 от Закона за концесиите е концесии да се предоставят от Министерският съвет след получаване на съгласие от Народното събрание. Експертната оценка по подготовка на предложенията за предоставянето на концесии, технико-икономическата оценка на концесиите, изработването на концесионните договори и контрола на изпълнението на задълженията по договорите се извършва от компетентните ведомства. Съображенията по т.т.1 и 2 на нашето становище доказват, че този режим на предоставяне на концесии очевидно е практически неприложим за подземни природни богатства.

4. Нещо повече, дори ако пренебрегнем етапите на проучване и добив и се спрем само на чл.6 от Закона за концесиите, според разпоредбите на който в предоставянето на концесии вземат участие три държавни институции - компетентното ведомство, което подготвя цялата предварителна геоложка информация, без наличието на която обектът на концесията е неизвестен, Министерският съвет и Народното събрание, отново стигаме до извода, че процедурата за предоставяне на концесията не само че ще бъде дълга и тромава, но и нелогична по отношение на подземни природни богатства. Както вече изяснихме в т.т.1 и 2 от това становище, концесията за проучване няма за обект изключителна държавна собственост или поне той предстои да бъде открит, което е възможно, но несигурно. И ако все пак се направи откритие, концесионерът няма правото да добива, а отново трябва да кандидатства за концесия за добив, за която може и да не бъде класиран. В концесии за подземни природни богатства са в състояние да инвестират главно чуждестранни компании, тъй като капиталовложенията са рискови, извънредно крупни и неразривно свързани с технически капацитет и професионална компетентност на съвременен световен ниво. В този смисъл се налага да се съобразим и с чуждестранните законодателства. Тежката процедура по

предоставяне на концесии, определен в Закона за концесиите по отношение на подземните природни богатства е в противоречие с общоприетите начини за предоставяне на права върху подземни природни богатства в страните с утвърдени традиции в областта на петролното и минно законодателство.

5. Стремехът на всяко ново и модерно законодателство е да създава атмосфера на стабилност, с което в никой случай не може да се окачестви Закона за концесиите, що се отнася до предоставянето на права за подземни природни богатства. На практика в концесията за проучване ще се вложат огромни средства, за да се открият подземни природни богатства и ако откритието бъде направено, концесионерът няма никаква гаранция, че ще може да добива от обекта на своето откритие, направено с цената на висок риск и много скъпи инвестиции.

Пред вид горното, уважаеми господа конституционни съдии, Комитетът по геология и минералните ресурси изразява становище за Вашето компетентно тълкуване на обектите, подлежащи на регулиране от Закона за концесиите.

С уважение.

Председател:
д-р С. Калайджиев

